

„დროების“ რედაქცია—სასახლის ქუჩაზე, დ. სა-
რაჯილის სახლში.
რედაქციაში მუშაობენ: რედაქციაში, რედაქციაში,
ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში, გარეშე
მცხოვრებთათვის ადრესი: Тифлисъ, ред. «Дრობა»
ფასი: წელი 9 მ., 11 თვით 8 მ., 50 კ.; 10 თვით—
8 მ., 9 თვით—7 მ., 50 კ.; 8 თვით—7 მ.; 7 თვით—
6 მ., 6 თვით—5 მ.; 5 თვით—4 მ., 50 კ.; 4 თვით—4
მ.; 3 თვ.—3 მ.; 2 თვ.—2 მ.; 1 თ.—1 მ.

დროება

გამოდის ყოველ-ღამე ორშაბათს ბარდა.

ფასი განცხადებისა: მეოთხე გვერდზე სტრიქონზე
8 კაპ.; პირველზე 16 კაპ. სრული გვერდი სტრიქონზე
ლი 25 მანათი; პირველი 50 მანათი; ყოველი სტრიქონზე
ბისა ითვლება მათგან დაჭერილის ადგილის კვა-
ლობაზედ.
თუ საქართველო მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს
და შეამოწმებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს
დაუბეჭდვლად წერილებს რედაქცია ვერ დაუბრუნებს
ავტორს.
Объявления въ Россіи, Царства Польскаго и за
границы принимаются только въ цент., конторѣ
объявл. Л. Метцль., Москва, Петровка, № 6

ცალკე ნომერი «დროებისა» ღირს 5 გაზეთი.

მიძღვება სელინ-მოწერა გაზეთს

„დროებაზედ“

1885 წლისათვის

თბილისში — „დროების“ რედაქციაში; ქუთაისში — მ. ჭილაძეების
წიგნის მაღაზიაში; ბათუმში — მოსე ნათაძესთან; თელავში — ვანო რა-
ტომაშვილთან; გორში — ალალო თეთავეთან.

სოფლის მასწავლებელთათვის წლით შვიდი მანათი, ნახევარ წლით
ოთხი მანათი. ღაწვრილებით პირობები გაზეთის სათაურშია.

იქვე და იმავე პირობებთან, რომელნიც ზემოთ არიან გამოცხადე-
ბულნი, მიიღება აგრეთვე ხელის-მოწერა ქერნადს

„ივერიაზედ“

მინც ცალკე დაიბარებს მთელი 1885 წლით ქურნალს «ივერიას», უნდა
გამოგზავნოს წლის ხვედრი ფული შვიდი მანათი (სოფლის მასწავლებელთა-
თვის ხუთი მანათი) „დროების“ რედაქციაში ამ ადრესით: Въ Тифлисъ,
въ Редакцію «Дრობа».

მისაც უფრო ემარჯვებოდეს შეუძლიან «დროება» და «ივერია» ერთის
წერილით დაიბაროს და ამისთვის ხვედრი ფული 16 მანათი გამოგზავნოს
„დროების“ ადრესით.
რედაქტორი ივერიასა ილია ჭავჭავაძე.

პატივისცემით ვაუწყებ თბილისის
გუბერნიის თავად აზნაურობას, რომ
ამ თავად-აზნაურობის კრება შესდგე-
ბა პირველს მომავალს მაისს ამა 1885
წელსა.
თბილისის გუბერნიის კეთილ-შო-
ბილთ წინამძღოლი, გენერალ-მაიო-
რი.
თ-დი დ. სუმბათოვი.

მართი კვირა უსსოთში
თბილისი, იანვრის 19-ს.
ზედიზედ მიყოლებულმა სამმა აფე-
თქებამ ინგლისის პარლამენტში და
ტოუერში ააყაყანა არა თუ მთელი
მერობა, ამერიკაზედაც კი იმოქმედა,
იმ ამერიკაზედ, რომელიც დღემდის
შეადგენდა საუკეთესო თავ-შესაფარს
მოღინამიტეთათვის. შაშინგტონის სე-

«დროების» ქელტონი, იანვ. 19-ს

სხვა-და-სხვა შვარი საგლმსო კრედიტი ჩვენში

შიდა-კახეთი, გარე-კახეთი,
ქიზიყი და ქართლი*.

I
ზავსინჯოთ ვერ ნაწარმოების ამა-
ნათობა ჩვენში. ავიღოთ ღვინო, ეს
უფრო ფასიანი საქონელი. ამ ათი
წლის წინააღმდეგეობაში მებნდე-
ბოლით შემდეგ ფორმას ღვინის „და-
კვეთისას“: გლეხი სესხულობდა რამ-
დენიმე თუმანს (ათ თუმან ნაკლებ
იშვითათ) და აძლევდა კანდრახტს,
რითაც მოვალედ ხდებოდა ეძლია მო-
ვალისათვის თავის ვენახის სასეგარი
შემოსავალი იქამდის, სინამ იმდენი
საპალნე არ შესრულდებოდა, რამდენ-
საც ერთმანეთში გადასწყვეტდნენ, და
თანაც მოხსენებული იყო, რომ ფუ-
ლი წინააღმდეგეობა მიღებულია. თუ
არ მიეცა, კანდრახტშივე იყო ხოლმე
მოხსენებული, რომ რა ფასიც ექნე-
ბოდა იმ დროს ღვინოს, გლეხს ის
ფასი უნდა გადაეხადა დანაკლისის

კვალობაზედ. ამ გირაუნობის ძალით
უქვევლად გლეხი თუმანდ უგირაგებ-
და საპალნეს და სულ ბევრი-ბევრი
თხუთმეტ მანათზე ზევით აღარ აღი-
ოდა საპალნის დაკვეთა. ამხვედ წი-
ნად, მინამ მომრიგებელნი მოსამართ-
ლენი გაჩნდებოდნენ, კანდრახტშივე
აქხადებდნენ, რომ „თუმანდ საპალნე
დაგაკვეთო“. რომელ მომრიგებელ-
მოსამართლესთანაც კი მიიღწია ამ
გვარმა კანდრახტმა, ყველა მოსამართ-
ლე პირიქით მოიჩივარს ადებდა გლე-
ხის ვალს, რადგანაც მოიჩივარი იმ
დროის ფასად ანგარიშობდა თვისს
დნაკლისს და კანდრახტით-კი რამდენ-
იმე საპალნე თუმანობაზედ წაეღო.
როცა ესეთი და ათასი ამისთანა კა-
ნონის „ეკლიკანტურები“ გაიგეს
ფულის გამსესხებელთ, საქმეც სხვა-
ნაირად დაიჭირეს: დაკვეთის ფასს
აღარ აქხადებდნენ.

მართლში თავდაპირველი ფორმა
ღვინის დაკვეთისა ამ ნაირი იყო:
გლეხი სესხულობდა ფულს, რისა-
თვისაც თამასუქს უწერდა და თა-
ნაც კანდრახტს ადევნებდა, რომლის
ძალითაც მოვალეს ფულის მოშო-
რებამდის სარგებელში უნდა წაეღო
გლეხის ვენახის გამოსავლიდან ნახე-
ვარი, ანუ შესამედი, შერიგების კვა-

ნატმა გამოაცხადა დიდი ზიზღი იმ
აფეთქებათა გამო, რომელნიც შეად-
გენენ „ბოროტ მოქმედებას ცივილი-
ზაციის წინააღმდეგ“ და თან, რო-
გორც პრაქტიკულ ამერიკელებს შეე-
ფერება, მიადგენა კანონ-პროექტიც
მოღინამიტეთა წინააღმდეგ. ეს კანონ-
პროექტი უქვევლია სენატისაგან მი-
ღებული იქმნება, რადგან ცალ-ცალკე
ზოგიერთმა ამერიკის შტატებმაც ხმა
შეუწყეს ამ საგანში თავიანთ დედა-
ქალაქს..

როდესაც მოღინამიტენი ისე აშკა-
რად მოქმედებდნენ ინგლისში, ამავე
დროს პრუსია და რუსეთი პირობით
შეიკრნენ იმის შესახებ, რომ ვასცენ
ერთმანეთს ყველა ბოროტ-მოქმედ-
ნი, რომელნიც კი განიზრახვენ სამე-
ფო გვარეულობის შეურაცხებასაც კი.
ამავე დროს ინგლისი და საფრანგე-
თიც, თითქო ღინამიტით შემინებულ-
ნი, შეთანხმდნენ მეგობრის დაუსრუ-
ლებელ საქმეებზე და გადასწყვეტეს
ცხრა მილიონი გირე. სტერლინგის
სესხება ყველა ანუ რამდენიმე დიდ
სახელმწიფოთა თავდებობით მეგობრის
სხვა-და-სხვა საქროებათა გასაძლო-
ლად. თუმცა ეს ამაზე ძვირად სია-
მოენებით აცნობა პალატას, როგორც
საბუთო გავლენის მოპოებისა ამ ქვე-
ყანაში, მაგრამ იმავე დღესვე ინგლი-

ლად. ეს ორივე ფორმები მოხსენე-
ბულ მხარეებში დღეს კანტი-კუნტად-
ლა გზებდა და როგორც ხედავთ გლე-
ხისათვის მეტის-მეტე უდიერი რამ
უნდა ყოფილიყვნენ. როგორც მართ-
ლის, ისე ძახეთის მოხსენებულ
ფორმებში ერთი ცოტა ნათელი პრინ-
ციპი გამოხსნან—ეს გახლავთ, რო-
გორც თვითონ ხალხი ეძახის, ვენა-
ხის პატრონის „მარჯვენის არ შეჭ-
რა“ ე. ი. ნახევარი, როგორც შრო-
მის ფასი, გლეხს არ ერთმეოდა. აწინ-
დელ ფორმით კი გლეხი შრომობს
და მოვალე ისე ხაპავს მის ღვინით საე-
სე ქვეყრებს, რომ, ხალხური ლექსისა
ა იყავს, პატრონმა უნდა მხოლოდ
„მჭალი ჭამოს და წყალი სვას, დაწ-
ვეს და დაიძინოს“. მარტლა და სა-
შინელნი უნდა ყოფილიყვნენ ხსენე-
ბული გირაუნობის ფორმანი! მათქმუ-
ლი „ძახური“, რომელსაც ადგილობ-
რივ ძმა-ძმას საპალნეს რვა თუმან
ნაკლებ არ მისცემს, მოვალეს ყოველ
წლივ თუმანდ მიჰქვს. ისიც, ამ გი-
რაუნობის დროს, პირველ მოსავლი-
დამ უქვევლად ერთი საპალნე „ქაშ-
ნიკი“ ე. ი. მუქთად უნდა მისცე
ფულის პატრონს! თუ როგორს მდგო-
მარეობაში ვარდებოდა ამ გვარი ვა-
ლის პატრონი, ამაზედ ორიოდ ფაქტს

სურმა „თამისმა“ მოწინავე წერილი
მიახალა, რომელშიაც ამბობს, რომ
ინგლისისა და საფრანგეთის საერთო
თავდებობით ფულის სესხება იმას არ
მომასწავებს, რომ ჩვენა და ფრანკუ-
ზებს ერთი და იგივე ძალა და გავლენა
გვექმნება მეგობრებში; პირიქით,
საფრანგეთს არენიკება უფლება მეგობ-
რის მართვაში გარევისაო. მაშ, რო-
გორც ეტყობა, თუმცა ეს ორივე სა-
ხელმწიფონი დიდად ეცადნენ ზავის
ჩამოგდებას, მაგრამ მინც ინგლისმა
ვერ დასთმო თავის გემრიელი ლუკმა
და სურს, რომ მარტო თითონ იყოს
გამგებლად და ხელმძღვანელად ფარა-
ონების ქვეყნისა.

იტალიასა და ოსმალეთის შუა-
წარსულ კვირას რაღაც ღრუბელმა
გაიბინა, რომელსაც, რასაკვირველია,
საედრო ღრუბლად არაერთი გადაქ-
ცევს. ხმელთა-შუა-ზღვაში ჩაჭრილმა
იტალიამაც მოიწადინა სხვა სახელ-
მწიფოების აყოლა, დაასაბაბა მი-
სი გამოჩენილის მოგზაურის ბიანკის
მკვლელთადმი შურის-ძიება და გაგ-
ზენა ათასამდე ჯარის კაცი მეწამე-
ლი ზღვის ნაპირზედ ნავთსადგურების
დასაპყრობად. პირველში, როგორცა
ესთქვით, თუმცა შურის-ძიებას ასაბა-
ბქდნენ, მაგრამ ამ დღებში უცხო
საქმეთა მინისტრმა დაუფურავად გა-

მოვიყვან: მწვია ნათლია ვაჭარი ერთ
შუათანა შეძლების ოჯახს, იმ დამეს
ღვინო მიართვეს, ძან მოიწონა ღვი-
ნო და ჰკითხა: თუ გაქვთ ვასასყი-
დი—მომიყიდეთო. მართი ცალის მეტი
არა გვაქვსო—უთხრეს ოჯახის შეილებ-
მა. მამეცით ერთი ცალი, ერთ ცალს
სამერმისოდ დაგაწერავთ და ფასს კი
საპალნისას ეხლავ მოგცემთო. მო-
რიგდენ საპალნეს ექვს თუმანდ—სამი
მანათი „ბედ“ ჩამოართვეს და ალა-
თისამებრ კანდრახტი დაუწერეს ცა-
ლისა. უკეთუ ცალი არ მიეცათ მერ-
მის, სამი თუმანი უნდა გადაეხადნათ.
მეორე დღეს თელავს მიუტანეს ღვი-
ნო და ფული სთხოვეს. ნათლიამ
უარი უთხრა, გლეხებმა დარცხვენა
დაუწყეს, ნათლიამ პანიხურით გამოჩე-
კა და მეორე მოსავლის დროს კი ცა-
ლის წასაღებად ეწვია. ოჯახს ღვი-
ნო თუმც მოუვიდა, მაგრამ საქორ-
წილოდ თვითონ საქროებდნენ. ნათ-
ლია საჩივრის შიშით შეირიგეს და
სამ თუმანში ვენახი დაუგირავეს, ვი-
რე სამ საპალნეს გადასწყვეტდნენ. მას
აქვთ ნათლიას ღვინო სამს თუმანში
მიჰქონდა და მიჰქონდა. ზავიდა ათი
წელიწადი, ოჯახი გაიყარა და ეხლა-
ხანს კიდევ ორი წლობით გადაჭრით
მისცეს ვენახი და ძლიერ მოიშორეს
ვარამი.

* იხილეთ „დროება“ № 18

მოაცხადა, რომ იტალიას „არ შეუძლიან მცირე მონაწილეობა მანც არ მიიღოს ცივილიზაციის ბრძოლაში ბარბაროსობასთან“. ცივილიზაციისა და ბარბაროსობის ბრძოლას რომ თავი დაეანებოთ, არ შეიძლება მართალი არა ითქვას, რომ იტალია შედარებით უფრო საჭიროებს კოლონიებს, ვიდრე საფრანგეთი, რადგან იტალიის ზოგიერთა ნაწილები ისე მკიდროდ არიან დასახლებულნი, რომ აკრიცხველი მუშა-ხალხი მიდის სამუშაოდ თუნდ თვითონ იმ საფრანგეთშივე, რომელიც ასე თავს იმეტებს კოლონიების გულისათვის.

მაგრამ იტალიის სურვილი არაფრად მოსწონება მსმალეთს, რომელიც თვალ-ცრემლიანი უტკერის თავის განაწილებას „მეგობარ-სახელმწიფოთაგან“ და სწუხს, რომ ამდენ „მეგობრებს“ ერთი მახლობელი მეგობარი კიდევ ემატება. ბაზეთებში ცნობაც იყო, რომ მსმალეთს სწადიან გზაზედ გადუღდეს და იტალიის გემები არ გაუშვას მეწამულ ზღვაშია. მაგრამ ეს განზრახვა, თუ კი მსმალეთს ჰქონია იგი, განზრახვადვე დარჩა, რადგან მეწამულ ზღვაზედ ეწვია იტალიის დროშა თავისუფლად ფრიალებს.

თავ-გამომეტებულნი ინგლისელნი მდგრად მისდევნ თავიანთ სავანს და ხართუმს თან-და-თან უანლოვდებიან. როგორცასიხანს ტელეგრაფებიდან, ინგლისელებს, ცხარე ბრძოლათა შემდეგ, დაუპყრიათ მეტამნე, ბერბერისა და ხართუმის შუა მდებარე, და ხართუმთან მისვლა-მოსვლაც გაუმართათ,

მართმა ვაჭარმა ნათლიამ თვრამეტ თუმანში დაიგირავა ერთი ოჯახის ეენახი. ათ წელიწადზე მეტი ეზიდა ღვინოს, მერე კიდევ უჩივლა; გლეხებმა ბათილამები წარმოადგინეს, მაგრამ მან უარი განაცხადა — მე არ მიმიციაო და შარშან სიღნაღის მოპოვებელ-მოსამართლის განაჩენით ამ ოჯახს ოთხმოცი თუმანი ნაღდი კიდევ წაერთა. ასამდის ღორი გაირეკა ნათლიამ და ზედ ერთი ძმაც მიაყოლა რამდენიმე წლობით; ხარი, კამეჩი, დახერხილი ფიცარი სულ გაუყიდა. ამ გვარმა დაგირავებამ ბევრს ისე შეუწყო ხელი, და იქამდის მივიდა საქმე, რომ უმალღესი შთაგრობა გაერთია ერთს ამისთანა საქმეში და ერთ სიღნაღელს ძლივს დააგდებინა პირი-დამსოფელი ანავა. ღიდ ოჯახებს თუ შეხვდებოდით ძახეთ-ძიზიყში, რომ ამ გვარ ფორმასზედ არა ჰქონოდათ ვენახები დაგირავებული...

ვაჭირება ეხლანდელი გლეხისა ისეთია, რომ ის მიდის და საპანე ღვინოს თხუთმეტ მანათად, ორ თუმანად, სულ ძალიან მეტად ოც-და-ხუთ მანათად, უგირავებს კრედიტორს. ახლა უგირავებს როგორ? მანდრახტს ქალაქის ახლო-მახლო უტყველად ნატარითსებში ამტკიცებინებენ; შიგ უწერენ: მოვალე ვარ ერთი საპანე კარგი და სასირაჯო ღვინო ამ შემოდგომაზე ჩავაბაროთ,

ასე რომ მალე უნდა მოველოდეთ ამ გრძელი ეპოქის დასრულებას და ბორღონის განთავისუფლებას.

მეროვის საპარლამენტო ცნობებაში ორი რამ შესანიშნავი მოხდა: ბერმანის პარლამენტი დასთანხმდა 150,000 მარკის გადადებას აჭრიკის გამოსაკლევად და ამით დაამტკიცა, რომ ამ შემთხვევაში მანც ბისმარკის ხერხებმა აჯობა ლიბერალების ხერხებს და პირველს ძველი თანაგზნობა განუახლა მთელს ბერმანიში და — მეორე — სენატორების ამორჩევის დროს მალაშმა პალატამ საფრანგეთისამ ოც-და-ორი რესპუბლიკელი კვალად შეიძინა, ასე რომ ეხლა სენატორ რესპუბლიკელებისა იქნება, და იგი რესპუბლიკისათვის საფრენდ აღარ გადაიქცევა.

შინაური ქრონიკა

== არაფრად სასიამოვნოა, რომ ღღევანდელი ქრონიკა სკანდალურ ქრონიკით უნდა დავიწყეთ. მარის „კრუჟოკი“, როგორც იწერებინ, შეტაკების მოედნად გარდაქცეულა და სხვა-და-სხვა უწყესობა ხდება იქ თურმე თითქმის ყოველ კვირა. წარსულს კვირას ერთს წევრის ბ. მ. — ის შეიღისთვის აუკრძალავთ იქ შესვლა მცირე-წლოვანობის გამო, როდესაც იმაზედ თურმე ახალ-გაზდანი იქ დაუბრკოლებლივ დაიარებიან. ბ. მ. — ეს ეს ვერ მოუთმენია და ხმა-მალლა უწყსოდ ლაპარაკი დაუწყია, რისთვისაც მეორე ღღეს „კრუჟოკის“ უფ-

თუ არ ჩავაბარე, რვა თუმანი გადავიხადო, რომელიც წინაღვე მიმიღიაო. მს არის ახალი ფორმის კანდრახტი და ესეთი კანდრახტები ძახეთ-ძიზიყში წელიწადში ათასობით იწერება...

კრედიტორი მერე ერთბაშად ჰკიდის ამ მონაგროვ ღვინოს მდიდარ სირაჯზე საპალნეს ათ და თორმეტ თუმანად; მაგრამ უფრო ბევრს ამ კრედიტორებთან განს თავის საკუთარი ღვინის ღუქნები აქვსთ ძველკეში, ძისლოვადსკში, მდესაში და სხვა ქალაქებში, სადაც ჰგზენიან ასე მონაგროვ ძახურს და ჰკიდინ უზარ-მაზარ ფასებად. ამ გვარად კრედიტორებს დაჩემებული აქეთ ძახური ღვინით ნაქები სოფლები, ერთმანეთს არ ეცილებიან და უცხო სირაჯს ვერას გზით ვერ შეუძლიან პირ-და-პირ მწარმოებლებისაგან სყიდვა, თუ ამ ობოების მარნიღან არა *).

მართლში პირველი ფორმის ღვინის გირავენობა შეიცვალა „ძახურით“.

* ამ ცოტა ხანში ერთ მემამულეს ეს ობობები მშვენიერ კანურში რვა თუმანზე მეტს არ აძლევდენ. ჩვენმა ახალმა მღვინემ ბ. ჯორჯაძემ ცხრაშეტი თუმანი მისცა საპალნეში და იყიდა ობობების მუქარას მე დავესწარ: „წელს სხვაზე გაყიდოს, მერმის ჩვენ მოვიგდებთ ხელში და განახამო ხუთ თუმანად ცეკვენიუბოდეს; ყოველიოვის ჯორჯაძე არ იყიდოს“. ვისურვებ, რომ ჯორჯაძის ღვინით ვაჭრობას წარმატება მისცემოდეს.

როსებს მისთვის კრუჟოკში შესვლის უფლება ჩამოუერთმევიათ. რამდენიმე დღის შემდეგ ორს წევრს იმავე ზალაში არამცთუ ხმა-მალლა ლაპარაკი, კი მუშტი-კრივიც გაუმართათ, ასე რომ ერთს მათგანს მთრმანიძეც დასკირებია, მაგრამ ორნივე თურმე ღღემდის თავისუფლად დაიარებიან იმავე ზალაში.

„პვეისენით ესეთი სამართლიანი მოქმედება კრუჟოკის უფროსებისაო“, გვწერენ მორიდა...

== მართული მწერლობის მოკვარულნი თბილისელი ქართველი ქალები აპირებენ მუთასიღვან მიბილისში ვადმოიტანონ „მართული ბიბლიოთეკის“ გამოცემა, რომელიც ღღემდის შეტყვებული იყო მხოლოდ ცენზორის უყოლველობის გამო მუთასში. ახალ რედაქტორად ამ ტურნალისათვის ასახლებენ მკატ. ბ. მესხისას, განსვენებული სერგეი მესხის ქერიც.

== ჩვენი ცხენის რკინის-გზა რაც დრო გადის, უფრო-და-უფრო იფიყებს, რომ ის საზოგადოებისათვის არის დანიშნული და არა საზოგადოება იმისათვის. სიარული, მაგალითად, ამ ბოლოს დროებში ისეთი ნელი დაწყოა, რომ ერთი ვერსის გავლას თხუთმეტოდე წამს ანდამებს; დასასვენებელ ადგილებზე ისვენებს დანიშნულს დროზე ორჯელ და ხშირად სამჯერ მეტსაც; ზოგიერთი კონდუქტორები მოგზაურებს აკლებენ ფულის დახუდავების დროს თითო-ოროლა კაპიკს, და ლინდავის სისუფთავისათვის დაყენებულნი

მს უკანასკნელი სიტყვა ხალხის ეწაზედ ტენიკური ტერმინი შეიქმნა. როდესაც ქართლელი იტყვის: ძახურად დამიწერე გირავენობაო, უნდა იკითხვოთ: კოკა რამდენად? თუ ოთხ მანეთად ვითხრათ, ეს ძახური გირავენობის უკანასკნელი ფორმა იქმნება, და თუ ვითხრაო ორ მანეთად — ძახურის პირველი ფორმა, ე. ი. ნახევარი მოსავლისა მოვალე უნდა იღოს. ღვიწრო კი ქართლში კოკა შეიდიდან თორმეტ მანათამდე ფასობს; ღღეს კი უფრო ყველგან ჩვენში უკანასკნელ ძახურ გირავენობის ფორმას შეტყვებით.

II

ღვინის გირავენობას მისდევს თხლე-ქაქის გირავენობაც; მეტარე შიდა ძახეთში და ძიზიყში, სადაც თხლე-ქაქას ღვინოზე მეტი თუ არა, ნაკლები ფასი არა აქვს. ამ ქვეუნებში არყით გამდიდრებულს ერთსა და ორს არ შეხვდებით. სდგამენ ეს ვაჭბატონები არყის ქვებებს, ანუ როგორც თითონვე უწოდებენ „ზავოდს“ რომელიმე მახრიან და ღვინით ნაქებ სოფელში და გლეხები წვიმა-წყალივით იწყობენ ხოლმე მათთან მსვლელობას განაფხულიდამ მოკიდებული შემოდგომაზედ და წინ-და-წინვე ჰკიდინ მათზედ თხლე-ქაქას.

გულ-გრილად ეპრობიან თავიანთ მოვალეობას, რის გამოც რილსებზე კენჭები და ფიხები ჰყრიან, და ხორულის დროს ვაგონები ხან რელსებს სცდებიან და ხან კი ისე ხტებიან, რომ საძაგლად ანჯღრევენ შიგ მსხლამთა.

== სოფ. ძვემო-კალის სკოლის მოწაფეთ თავიანთ მასწავლებლის თაოსნობით, იანერის ოთხს, გაუმართათ წარმოდგენა სკოლის დარბაზში სკოლისავე სასარგებლოდ. შთამაშნიათ მ. აბაშიძის ერთ-მოქმედებიანი ეოდვეილი ცნალი თუ გინდა, ეს არისა. საზოგადოება ბევრი დასწრებია ამ კეთილის განზრახვით მოთამაშე აპატარა აქტიორებისა წარმოდგენას. დამსწრეთა შორის ყოფილან ადგილობრივნი თავდა-უნაპურნი და მოთამაშეთა მშობლები, რომელნიც მიუწვევიათ წარმოდგენის გამგებლებს. მოდვეილის შემდეგ ყმაწვილებს წაუკითხათ ჩვენი საუკეთესო პოეტების ლექსები და მათ შემდეგ თვით მოთავეს ბ. ლიონიძეს წარმოუთქვამს ილია ჭავჭავაძის „ღედა და შვილი“, რამდენიმე სხვა წერილი ლექსნი და იგავ-არაკნი. საყველიეროდ კიდევ აპირებენ წარმოდგენასაო, — გვწერენ.

== გაზეთი ეკასშია მოგვიტოსნობს შემდეგს, ჩვენი რკინის გზის კონდუქტორთა მოქმედების დამახუზატებელ გაკმეკებას: ერთი ვიდაც სოფ. ღაგიჩელი უნდა დაბრუნებულყო თავის სახლში და გადასწყვიტა ჰერ ღაგის სტახციადის მისუფაყო და აქედამ ცხენით დადგომდა თავის ბინის გზასა. როდესაც საბარგო-სამოგზაურო მატარა

რჯულისწ უმტკიცეს ადათის ძალით გლეხი წვეილ ქვებს თხლეს წინა-ღლითვე აღებულ ფულში ოთხ მანეთად ჰკიდის, მაშინ როდესაც ღვინობისთვემდის რომ გაუძლოს ვაჭირვებას, იმავე წვეილს ქვებს 10 და 12 მან. ვაჭიღის. ამასთან გლეხი აწერს ხელს შემდეგს პირობაზე: „რადგან ფული წინაღვე მიმიღია, ამისთვის მოვალე ვარ შემოდგომაზე ჩავაბარო წვეილი ქვაბი თხლე-ქვება, რომელსაც ორი ხელჩაფი ქაფიანი სპირტა უნდა წაუგადეს. მოცემაზე უარის თქმისთვის, მიღებული ჰქონი თუმანი უხანვე უნდა ჩავაბარო და თუმანი ჯარიმაც გადაგიხადო; თუ ორი ხელ-ჩაფი ქაფიანი სპირტი არ წავიდეს — თუმანიც უკან დაგიბრუნო და თხლე-ქაქაც შენ დაგჩეს...“

მერე ერთ ქვებს ჩაფ-ნახევარი ქაფიანი სპირტი წაუვა და ორ ჩაფამდე ისე არაყი, სულ ერთიანად კი სამ ჩაფ-ნახევარი ნაქები ძახური არაყი დადგება, რომელიც ადგილობრივ უკანასკნელი ორი თუმანი ღირს და ეს აქციზის გარეითად მეზავოდეს უჯდება ორ მანეთად „საკვეითთ“ და დაუკვეთავად 5 და 6 მანათად!

რბილით მოვიდა ლაქის სტანციაზე, დაწმენდა, რომ აუცილებლად საჭირო იყო მისთვის უკანას სტანციაში მისვლა მატარებლითვე, და ამიტომაც მოუწადდა ახალს მატარებელს. რამდენიმე საათის შემდეგ მოვიდა საბარგო მატარებელი. ლაგინელი „მოკლახანა“ კონდუქტორს, მოუწოდებდა, ჩაბარებო წინდაწინვე ფულები და მასთან ერთად დაელოკოთ ერთ-ერთი ვაგონის ბანკე. რაღაც უკანას მიუხედავად, კონდუქტორს უთქვამს თავის თანამოგზაურსათვის, რომ გადასტარიყო მატარებელიდან. მგზავს, რასაკვირველია, არ აუხრულებია ეს უკანას წინადადება, და კონდუქტორს გასული უკანას მისთვის და გადაუგდია მატარებლის ბანიდან. საწყალ ლაგინელს რადი ფენი მოკლახანას და მატარებლის ბარბაქოს შუა და საუკუნოდ გამოემკვიდრა გადევნის. ამ გეგმად რაიმე სახის კეანობა ფენის ფასად დაუგდა სტანციაზე.

წამილური რედაქტორთან

ბატონო რედაქტორო!

თქვენი გაზეთის უკანასკნელ ნომერში მე წავიკითხე საკვირაო ჭელტონი, სადაც იერემის გოდებით იგონებთ ძველსა და ახალ ლიტერატურას და სადაც იერემისავე გოდებით იხსენიებთ ახალ ახალგაზღვრებს, თავისის შეუფერებელი ქცევით და უკულმართისა და საზოგადოების მიმართულებით. ხოლო ყოველივე ეს მოსაზრებანი დაფუძნებული იყვნენ ორი-ორად მაგალითზე, რომელთა შორის, ფრიად არა სასიამოვნო აღვლილ მეც მტკირა. ამის აღვლილი...

ერთმა ჩვენმა მოდერნიზატორმა შეადგინა სახელმძღვანელო, რომელსაც ჩვენმა ლიტერატურამ ერთხმად დაიწუნა და დაიწუნა არა უსაბუთოდ, არამედ სრულიად საბუთებისა და ნაკლებების ჩვენებით. ჩვენ იმედი გვქონდა, რომ შეადგენელი ამ სახელმძღვანელოსი იმდენს სიამაღეს გამოაჩენდა, რომ ამის შემდეგ უნდა დაეწყებინათ თავის ნაყოფს და აუტო-დაქის გაუმართავად, მაგრამ სამაგონოდ მისი იგი წარადგინა სადაც ჯერ არა და ესეა თანამედ უნდადებს საზოგადოებას, რომ ჩემი სახელმძღვანელო მოწინააღმდეგე და მიღებულ იქნა და საკვანძოდ თავისუფლად შეგვიძლიანთ იკითხოთ იგი და გეგმა მოინახულოთ.

რომ აქ მე ვარ გამოყვანილი და ეს სიტყვები ჩემს გარეთად არავის ეკუთვნის, ყველა მიხედვებოდა, ვინც კი იმის წინა დღეებში ჩემს განცხადებას, ჩემი წიგნის შესახებ, წაიკითხავდა. მართალია, ამ დროდღე დღეში ჩემის ხელით ჩავბარე „ლორეანში“ დასაბეჭდად ჩემი წიგნის შესახებ განცხადება, მაგრამ რა იყო აქ „საიერემ-საგოდებო“, ვერ წარმოგივებდებოდა. თუ მე წიგნი შევადგინე, იმისათვის-კი არა, რომ მაღაზიებსა და სტამბებში წყობით გამომალაიყო, იმისთვის რომ მგნებარა, როგორც მე,

აგრეთვე ზოგიერთ „ჩემი ფერისას“ და ამითი მოსწავლეების შრომა ერთ-ორად შემემსუბუქებინა, გამოტყინება თავიდან ამცილებინა პატარა მოსწავლეთათვის, სწავლა უფრო შეგნებითი გამებნა და არა „კაპკაჭური“, გონების დამბნელებელი და სწავლის სურვილის მომსაობი. შეიძლება ყოველივე ჩემი წადილი ამ ჩემს სახელმძღვანელოში ვერ განვხორციელებ და მხოლოდ ზოგიერთა მათგანი შევასრულებ, მაგრამ, ნუ თუ შესაძლოა ესრეთი ბრძანებითი თხოვნა: უთუოდ ყოველივე უნდა შეგვსრულდებინა და წიგნი უნაკლებო ყოფილიყო. სახელმძღვანელო მხოლოდ ხელთ-სამძღვანელ არის მეთქი გამოგონილი და ამ ჩემი წიგნით ხელთ-მძღვანელობა-კი ყოველად შეუძლებელი იყო, თუ რომ მსწავლელი კომიტეტისაგან ნება-რთვა არ მიეღო. იქნება ისიცა ბრძანონ, რომ არც ეგ იყო საჭირო, უმავისოთაც შეიძლებოდა ხმარებო, მაგრამ ჩვენ ამასედა არა რას ვუპასუხებთ. პირველ წელიწადს, როდესაც ჩვენს სკოლაში ახლად ემხრობდით ამ წიგნს, ერთი „მბრძანებელთაგანი“ თავს წამოგვადგა სწორედ ამ წიგნით სწავლების ვაკეთილზე და სხვათა-შორის აი რა გვითხრა: „არამც თუ სახელმძღვანელოსაკრძალვამ, მე შემემძლო მაგის გამო თვით სკოლისა და მსწავლელთათვისაც ძვირად დამესო, რომ ნება დაუთვებელ წიგნსა ხმარებოთ“. მაგრამ რა საჭიროა ამისთანა მაგალითები, როცა ამ მოკლე ხანში სასტიკი ცირკულიარული მოწერილობა იყო, რომ ნება დართული სახელ-მძღვანელო არსად არ იყოს ხმარებაშიო. მხლათქვენა გკითხავთ—ვის შეეძლო ამ წიგნის სახელ-მძღვანელოდ შეტანა, ძალიან გულითაც რომ სდომებოდა, თუ მსწავლელი კომიტეტისათვის არ წარგვედგინა და შემდეგ მსურველთათვის განცხადებით არ შემეტყობინებინა, რომ ამ სახელმძღვანელოს დაუბრკოლებლივ (მთავრობის მხრივ) ხმარება შესაძლებელია მეთქი.

თქვენა ბრძანეთ რომ ლიტერატურა-რამ ერთ ხმად დაიწუნაო. მართი რომ იმისთანა კრიტიკული წერილები, რომელნიც ჩემის წიგნის შესახებ დაიბეჭდნენ, არ შეადგენენ (?) არა ვითარი ლიტერატურის საკადრისს. რა უნდა იყოს ის კრიტიკა, რომელიც გამოწვეულია შურითა და პირადი მძულეარებით(?); და რომ ეს ნამდვილად ასე იყო, დაგვეთანხმება ყოველივე გონიერი მკითხველი. ჩვენ აქ უფრო ის გვაკვირვებს, რომ „ლორეანის“ რედაქციამა სთქვა: „ლიტერატურამ ერთ-ხმად დაიწუნა არა უსაბუთოდ, არამედ სრულის საბუთებისა და ნაკლებებისა ჩვენებითაო“. ვერ წარმოგივებდებოდა, თუ ყოველივე იმ ვითომ-და კრიტიკოსების ნათქვამი, ნამდვილ ბაჯალლოდ რად მიანიათ. იქნებ იმისთვის, რომ იმ წერილების შესახებ ჩვენ ხმა არ ამოგვიღია? ხმა რომ არ ამოვიღეთ, ეს იმისთვის-კი არა, რომ ვითომც ჩვენ სრულიად ვეთან-

ხმებოდეთ მათ; არამედ იმისთვის, რომ არა მსურს დარაჯივით ვულგე ჩემს სახელ-მძღვანელოს და გაფანტკალების ნებაც არავის მიეცე იმის შესახებ. ჩვენ ეს იარაღი დამამკირებლად მიგვანია და ნურას უკაცრავად პატივცემულ „ლორეანის“, რედაქციასთან, რომ უარს ეყოფთ ამ გვარს თავის გასამართლებელ ღონის-ძიებას, თუმცა იმ კრიტიკოსებმა შეგვიგინეს ყოველი, რაც-კი რამ წმინდა და ხელ-შეუხებელი უნდა იყოს ყოველი პატიოსანი კაცისთვის. იმათი გარჩევა ჩვენ მივანდეთ კეთილ-გონიერს და მიუდგომელ მკითხველს, მაგრამ, თურმე ნუ იტყვი, შევმცდარვართ და არამც-თუ ერთს ვისმე, მთელ რედაქციას ისრე წარმოუდგენია: პასუხს არ იძლევა, მაშასადამე, ეთანხმება ყველა იმ ნაჩვენებ ნაკლებებთან და საბუთებსაო. ჩვენ, რასაკვირვებელია იმას არ გამოვუდგებთ, რომ კრიტიკოსებს დაუშვებოთ: სიცრუე გააფრცვლევით მკითხველსაზოგადოებაში და თითქმის არც ერთი რიგისანი შენიშვნა არ მიგიციათ წიგნისათვისა მეთქი. არ მოვყვებით ამ საქმეს ზემორე მოყვანილი მიზეზებისა გამო და ნამდვილ საქმეს არ გავუშვებთ ხელიდან ამ მართლაც და ნამდვილი უსაქმობის გულისათვის. წიგნი თუ ვარგა, აღრე თუ გვიან, დღეს თუ ხვალ, თავის თავად გაიკვლევს გზასა კრიტიკის მიუხედავად. ბიწვევენ, რომ აუტო-დაქე გავუმართოთ ჩვენს წიგნს! არც ამასე გავუჭირვეულებით პატივცემულ რედაქციას და სიამოვნებითაც დავთანხმდებით, თუ სხვა, ამისთანა დანიშნულების წიგნსაც ესრე გაუმასპინძლებიან და იმათი შემადგენელიც ამიერ და უკუნისამდე ხელს აიღებენ ამისთანა შრომაზე.

თქვენი მარადის პატივის მცემელი გლ. აღნაშკაფი.

„ღმერთო, მალე მოგვასწარ მეორე ქართულს გაზეთს“ მინატრებთ ხოლმე მაშინვე, რამწამს ამოდენა ვრცელს წერილს დაენახეთ ჩვენის მცირე შენიშვნის წინააღმდეგ. ღაბუკიადეთ,— ჩვენი გაზეთი თითქმის სულ ამით უნდა მოვანდომოთ და არ დაგვებდავთ, საყვედურს ვეღარ აუვალთ. ჯერ ისედაც რომ ბ. აღნაშკაფი ჩვენს წერილებს იმის წიგნის შესახებ შურსა და პიროვნებასა სწამებს, რას იტყოდა მაშინ, იმის ვრცელი პასუხისთვის რომ აღვილი არ დაგვეთმო. მარწმუნებთ ბ. აღნაშკაფის, თუ კი დაგვეწმუნება, რომ თვითონ ბ. აღნაშკაფილთან რედაქციას არავითარი პიროვნული ანგარიში არა აქვს და არც მომავლდინებელი რამ ცოდო როდისმე მისთვის დაუწამებია. თუ ჭელტონში გავკრით მოვიხსენეთ მისი სახელ-მძღვანელო, მოვიხსენიეთ მხოლოდ იმითომ, რომ გვინდოდა მას ისეთი ღირსება ჰქონოდა, რომელსაც თვით ბ. აღნაშკაფილივე ისე ღამაზად განამარტებს: „წიგნი თუ ვარგა, აღრე თუ გვიან, დღეს თუ ხვალ, თავის-თავად გაიკ-

ვლევს გზას კრიტიკის (დაწინდებული) მატებით— რეკომენდაციების მოქმედება ვალდ.

ცელეკრამები

(„წილილოეთის სააგენტოსი“) იანვრის 17-ს

ხარამკში. უნივერსიტეტის დაარსებიდან ოთხმოცი წლის შესრულების გამო დღეს უნივერსიტეტისავე შენობაში დიდის ამბობით გადაიხადეს აქტი. უნივერსიტეტის ეკლესიაში წირვის შემდეგ ყოველად სამღვდელი ამბროსიმ წარმოსთქვა სიტყვა, რომლის საგანად აღებული ჰქონდა კაცისთვის-გაუმჯობესობა. აქტზე პროფესორმა აღექსენებოდა წიგნითხა სიტყვა გადასახადის შემოსავლისა და გვარ გაწერაზე. აქტი დასრულდა ჰიმნით, შემდეგ პროფესორებს სადილი ჰქონდათ; სადილოს უნდა იყოს კონცერტი და სტუდენტების ბადი.

ლონდონი. ინგლისის ბანკმა დასწია დისკონტი 5-დან 4-ს პროცენტზე.

მაირი. დენერდის ერდის მწყობრს (გალონა), როცა იგი მიდიოდა ბერბერისკენ ნილოსის დაყოფებით, იანვრის 27-ს დაეძგერენ სუდანელები, მაგრამ ერდმა უკუ-აქცია ისინი.

იანვრის 18-ს.

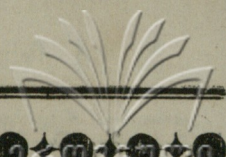
პატიმარებში. გამოცხადებულია ფინანსთა მინისტრისაგან დამტკიცებული დადგენილობა პეტერბურგის სახელმწიფო გამოფენის შესახებ. ამ გამოფენის გახსნა მოხდება აპრილის ოცდაერთს და დასრულდება მაისის ოცდაერთს.

სამთა რჩევის წევრი ვანანცოვი პირველი დაინიშნა სამთა ინსტიტუტის დირექტორად.

სენატი არ დათანხმდა, რომ ერობათა მიენიჭოს უფლება ჯილდო დაუნიშნონ ხოლმე მომრიგებელ მოსამართლეთა კრების წევრთ იმ მოვალეობის აღსრულებისათვის, რომელნიც მათს თანამდებობას კისრად აწევს.

„ახალ დროებს“ გაუგონია, რომ ქსენოქის წარსაქმებლად, რათა სამღვთო წერილი ასწავლონ რუსულს ენაზე გიმნაზიებში, პროგიმნაზიებში, სახელმწიფო და საქალაქო სკოლებში ჩრდილო და სამხრეთ-დასავლეთის მხარეს, გადაწყვეტილია მიენიჭოსთ მათ ყოველივე უფლება სხვათა მასწავლებელთა თანაბრად.

იგივე გაზეთი ამბობს, რომ ეუწმიდესი სინოდი იკვლევს წესებს, რა წესებითაც შეიძლება მონასტრებში მიწოდება მოხდეს.

ნობის ხარისხის დირსთა პირთა და აგრეთვე აცხადება იმათი, რომელნიც მონასტრულ ცხოვრებას არ შეეფერებიან.

რომი. უცხო საქმეთა მინისტრმა გაამტკუნა გუმინ პალატაში ის ხმა, ვითომც იტალიას და ინგლისს ფორმალური პირობა შეეკრათ ეგვიპტის შესახებ; მაგრამა, დაუმატა იმან, შესაძლებელია ერთ-დროებითი მოქმედება ინგლისთან ჩვენი წადილის მისაღწევად. მინისტრის აზრით, ესეთი მოქმედება იტალიისა არის ახალი საბუთი მშვიდობიანობის დაცვისა და დამტკიცება იმ პროგრამისა, რომელიც სძევს საფუძვლად კავშირს გერმანიისა ავსტრიის და იტალიის შორის.

სწავლება

საავადმყოფოს დირექტორი ბ-ნი მარკოვი ამით აცხადებს, რომ ქ. თბილისის მოქალაქეთა მიერ გარემო მოსიარულე ავადმყოფთათვის დაარსებულს საავადმყოფოში 1866 წლის აპრილის 4-ის მოსაგონებლად შემოღებული არის მცხოვრებთა შეღავათისათვის ღამობით მორიგად ყოფნა ბბ. ექიმთა და ბებიათა.

ამიბები:

არსთინიანი, ორშაბათობით, ხუთშაბათობით და კვირაობით.

ქორონა, სამშაბათობით და შაბათობით.

გელიკ-შარასდანი, ოთხშაბათობით და პარასკეობით.

გამიბები:

შინკაპოვისა, სამშაბათობით.

ბაზინოვისა, ორშაბათობით, და პარასკეობით.

სტაშანოვისა, ოთხშაბათობით და შაბათობით.

ლომპისა. ხუთშაბათობით და კვირაობით.

მაზანდა

ხორავისა, რომელიც იყიდება თბილისის ბაზრებში, ღუქნებში და ხელდახელ 1 იანვრიდან 1 თებერვლამდე 1885 წ.

გამომცხვარი ზური რუსეთის ფქვილისა — 1 გიკ. 5 ბ.

აქაულის ფქვილისა: შიკ. გელის ხარისხისა — 1 ბ. 2 1/2

მეორისა — 1 ბ. 2 ბ.

იმვე ფქვილ. თორწეში გამომცხვარი:

შირველი ხარისხისა — 1 ბ. 4 1/2

მეორისა — 1 ბ. 3 ბ.

მესამისა — 1 ბ. 2 1/2

ჭვარის-მაში ზური:

შირველი ხარის. ლავაში 1 ბ. 4 1/2

მეორის ხარის. ლავაში 1 ბ. 3 1/2

მესამისა — 1 ბ. 3 ბ.

ძროხის ხარის:

შირველი ხარისისა — 1 ბ. 8 ბ.

მეორისა — 1 ბ. 7 ბ.

სუკი — 1 ბ. 15 ბ.

ცხვრის ხარისი — 1 ბ. 8 ბ.

ღორის ხარისი:

შირველი ხარისისა — 1 ბ. 8 ბ.

მეორისა — 1 ბ. 7 ბ.

ჩაინის ზეა

თბილისიდან ბათუმისკენ მიდის 8 საათზედ და 31 წამ. დილით

თბილისიდან მარტო საშურადინ 6 საათ. და 11 წამ. შუაღის უკან.

თბილისიდან ბაქოსკენ 10 საათზედ და 45 წამ. დილით. (სამშაბათობით და შაბათობით სანქსარო 10 ს. 58 წ. ღამ.)

ქუთაისიდან თბილისისკენ 12 საათ. და 25 წამ. შუაღ. უკან.

ქუთაისიდან ბათუმისა და ფოთისკენ 5 საათზედ და 20 წამ. შუაღის უკან.

ბათუმიდან თბილისისკენ 8 საათ. დილით.

ფოთიდან თბილისისკენ 8 საათ. და 45 წამ. დილით.

ფოთიდან ბათუმიდან მომავალი თბილისში შემოდის 10 საათზედ და 25 წამ. ღამით.

მარტო საშურადინ მომავალი თბილისში შემოდის 8 საათზედ დილით

ბაქოდან მომავალი შემოდის თბილისში 2 საათ. და 30 წამ. შუაღის უკან. (სამშაბათობით და შარასკეობით სანქსარო 7 ს. 53 წ. დიღ.)

განცხადებანი

ამერიკანაჲ

სასარგებლო ავეჯი ყოველის ოჯახისათვის თეთრეულის გასარეცხად უბრალო ოთახის წყალში. ხარჯი უნდება ერთობ მცირე და რეცხვას მცირე წლოვანიც მოახერხებენ. იწვევენ აგენტებს. შასი მორთულობისა გავზავნით ფოსტით — 5 მან.; ციმბირში — 8 მან. მორთულობასთან ერთად დარიგებაც იგზავნება. აღრესი: საგუბერნიო აგენტს რუსის მზღვეველ საზოგადოებისა, ვ. შლეგენზონს, ქ. სიმფეროპოლს.

ცნობა:

მ. ხ. ბენიამინე ილიას ძვე. ტექნიკური ავეჯია მივიღე და თანამდებლად თქვენის განცხადებისა ძალიან გამოსადევია სარეცხად, ამისთვის მსურს კიდევ მივიღო ერთი „ამერიკანაჲ“. გიგზავნი 5 მან. და უმორჩილესად გთხოვთ გამომიგზავნოთ თქვენ მიერ უკვე ცნობილის აღრესით: სიმბირის გუბ. პორსუნის მაზ. შილდოვის უდ. სხვათაგ ვაგაცნობ ამ ავეჯს. მაგვე უდაბნოსი, იერომონახი მაკარი, 1884 წ. 10 ივნისითვე. (2-2)

კამოვიდა და ისეიდება ზღაპრული ჰომეა ზ. წამათლისა ლომ-კასი

თბილისის ქალაქის გაშვება ამ იანვრის 23-სათვის ნიშნავს იჯარით გაქრობას ადგილის მოსწორებაზედ და ქვით დაგებაზედ იმ მოედნისა, რომელიც ჩადის შერის ხილსა და შორლანოვის ქუჩის შუა, და იწვევს მსურველთ ამ მუშაობის შესრულები-სათვის დიდის 11 საათ. მაშვერების სადგომში. პირობანი შეიძლება შეიტყოს გამგეობის საშინებელ განყოფილებაში, მუდამ დღე, დილის 10-2 საათამდის. (3-1)

სამგაბრი სუფარული მოთხრობა აგევი წერეთლისა (დროების რედაქციის გამოცემა.) ფასი 30 კაპ. (გინტოტ მკომპლარტე მუტს იფი-დის კრთბაშად, 10% დავთობა.)

ინგლისის მაღაზიაში თმის-ამომეჯანი მაკ-მასტერი ამაგრებს თმას და ადრინდელ ფერს აძლევს, ფასი ერთი მუშისა 2 მან., გაგზავნით 2 მანეთი და 28 კაპ. (100-88)

ინგლისური ჩაინის კარატაბი. თებშები, ბლიუდები, სასალათეები, ტაშტები, საძმეკები, სამარდები, გარჩინის საფხეკები, უნაგირები კაცისა და ქალისა; ალვირები, ხლისტები, ტანის-მოსის დასაგიდებლები, საბალა მაკანტლები, გაქსები, უთაები, წისქვილები, სერსები, ქლიბები, გლიტები, ინგლისის თოფები და რეკლავები, ზიუები, ზარადები, კანსიულები, საფანგები, ნიჩბები, გატრპრუჭი, საბუები, ხულები, წინდები, სუფრები, სალქტებებისათვის რგოლები, ემალისი ტურტული, მურაბები, ვამიუტები, პიკულები, სოუსები, ზღვის ბალახი, დიმიტიკონები და სხვ. ინგლისურს მაღაზიებში №№ 156-157, 158, 159, და 160. ამ ნომრებს ეუფრადება მიუქციეთ. (100-77)